

**6831 SAYILI ORMAN YASASI`NIN 2.MADDESİ (B)
BENDİ YİNE GÜNDEMDE.**

**BİR YASANIN BİR MADDESİ NEDEN SORUN
OLMAKTADIR. 2(B) GERÇEKTEN BİR SORUN
MUDUR?**

**2B İÇİN KANUN TASARISI MECLİSİN AÇILIŞINI
BEKLİYOR(MUŞ) ORMAN NİTELİĞİNİ
KAYBETMEZ! KAYBETTİRİLİR...**

**BİLİNMELİDİR Kİ ORMANLARIZIN
KORUNMAKTAN BAŞKA BİR RAYİÇİ YOKTUR**

6831 sayılı Orman Yasası' nın 2.maddesi (b) bendi, kısa adıyla 2(b) bir kanun maddesidir, Bir yasanın bir maddesi neden sorun olmaktadır? 2(b) gerçekten bir sorun mudur? "2b" nedir?

"2B" arazisi; 6831 sayılı Orman Kanunu' nun 2 nci maddesi (b) bendine dayanılarak; "Devlet ormanı" sayılan ancak orman kadastrosu çalışmaları sırasında orman niteliğinin kaybettiği gerekçesiyle Hazine adına "ormancılık düzeni dışına çıkarılan" yerlerdir "Orman vasfını yitirmiş, kadastro marifetiyle orman alanları dışına çıkartılmış, bir daha geri kazanılmayan ve ıslah edilemeyen arazileri "2B" olarak tanımlayan **Çevre ve Orman Bakanlığı'na göre; 2B arazileri, raporumuz ekinde yer alan tabloda illere dağılımı görüleceği gibi 473.000 hektardır. Orman Genel Müdürlüğü'nün 2004 yılı başı verilerine göre bu alan 483.999 hektardır ve 31.12.1981 tarihinden önce orman niteliğini kaybettiği öne sürülerek orman rejimi dışına çıkarılıp, hazineye devredilen yerlerdir onlara göre "2B arazisi" ...**

"2B" konusu, siyasal iktidarın 25 milyar dolar paraya dönüştürülecek değerli arazilerin satışı olarak gösterilmesine karşın; niteliği ve yol açabileceği sonuçlarından dolayı sadece parasal değerle

ölçülemeyecek denli değişik ve önemli boyutları olan önemli bir konudur. Ancak, 2(b) "yi sorun sarmalında gösterenler için de en uygun çözümler bulunarak bu sorun ortadan kaldırılmalıdır. Uygun çözümler, siyasi iktidarca yalnızca **"satma" ve "gelir sağlama"**dır. Oysa TMMOB ve bağlı meslek odaları için uygun çözümlerin temeli, **"bilimsel ve sosyo - ekonomik gerçekler"**dir.

Siyasi iktidar, yılan hikâyesine dönen 2B arazilerinin satışında çözüme yaklaştı. Her gündeme geldiğinde, Anayasa'nın değiştirilmeden önceki halinde yer alan "yerindelik" denetimine takılan orman vasfını kaybetmiş 2B arazilerinin satışına ilişkin yasa taslağı hazır. Referandum sonrası anayasal engel de kalkınca, düşünülen model de Şekillendi. Orman vasfını kaybetmiş hazine arazileri, rayiç bedel üzerinden, 10 bin lira peşinat ve 5 yıla kadar vade ile satılacak. Değer tespitinde, gayrimenkulün konumu belirleyici olacak. İstanbul'un yüzde 3.4'ünü oluşturan bu arazilerin satışından 20 milyar dolar gelir hedefleniyor. 2B alanlarını satmayı ve sermaye için yeni olanaklar sağlamayı hedef aldıkları anlaşılmaktadır. Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü sahaya inerek hak sahiplerini belirlerken, Milli Emlak Genel Müdürlüğü tarafından oluşturulan özel ekip de işgal edilen arazilere yönelik bedel takdirine başladı. Hükümet sözcüsü; satışlarda "rayiç bedelin" esas alınacağını, Emlak Vergisi uygulaması kapsamındaki rayiç değer dikkate alınırken, gayrimenkulün konumu da belirleyici olacağı açıklamalarında bulundu. „2b" arazilerinin hangi bölgede olduğuna, etrafındaki ticari değerlere bakılarak rayiç bedel belirleneceği, belirli bir miktarı peşin alınacak, gerisi taksitlendirileceğini, isteyenlerin peşin de ödeyebileceğini, tapularla ilgili sorunların çözüldüğünü ve kentsel dönüşüm bölgelerinde bulunan taşınmazların ise TOKİ'ye devredilebileceğine ilişkin açıklamalarda **Siyasi iktidar diyor ki;**

1. Taslak TBMM'ye gidecek; Milyonlarca metrekare arazi, mülkiyet problemi nedeni ile kullanılamıyor. Yani arsa başkasına, üzerindeki yapı bir başkasına ait. Üzerinde yasal anlamda bir yapılaşma olamıyor ve devletin kontrolü dışında çarpık yapılaşmaya da imkân sağlıyor" "Bu düzenlemeler, 31.12.1981 tarihi itibari ile orman vasfını kaybetmiş arazilerin (2B) kullanıcılarına belli Şartlarla satılması Şeklinde olacak. Taslaklar hazır, TBMM'ye sevk edilme aşamasına gelmiş durumda. Sadece bir kaç konu üzerinde karar verilmesi gerekiyor"

2. "5 yıl vadeli, yüzde 10'u peşin," Hiç kimse, kıymetli arazileri birilerine peşkeş çekilecek gibi algılamasın. Burada dikkat ettiğimiz nokta; çiftçinin mağdur edilmemesi. Onun için çiftçiye, makul fiyattan ve yüzde 10'u peşin Şekilde, 5 yıl vadeli olarak satış yapılacaktır."

3. Para köylerin ıslahında kullanılacak ;" 2B arazisinin 31.12.1981'den önce bu özelliği kazanmış olması gerektiğini ifade etti. "Kanunun bugüne kadar çıkartılamamasının nedenlerinden biri de bu çalışmaların tamamlanması kaygısı olarak gösteren siyasi iktidar "Burada amaç kesinlikle devletin para kazanması değil. Elde edeceğimiz paralar yine ormanların ve orman köylerinin ıslahı için kullanılacaktır"

4. Arazilerin bir kısmı TOKİ'ye devredilecek; "Tüm araziler kullanıcılarına devredilmeyecek. Eğer arazi üzerine çarpık yapılaşma var ve ilgili bakanlık tarafından dönüşüme konu edilmesi gerektiği karar verilmiş ise satış gerçekleşmeyecek. O araziler, dönüşüm için TOKİ'ye devredilecek. Burada hak sahipleri hiçbir Şekilde mağdur edilmeyecek. Örneğin; İstanbul'da bir gecekondu semtinde, 2B arazisi üzerine yapılan çarpık bir yapılaşmayı kullanıcılarına aynen devrederseniz kalıcı hale getirirsiniz ve bozuk Şehirciliği daha da ağırlaştırırsınız."

5. Çiftçinin kullandığı alanda emlak vergisi esası; "Büyük Şehirlerde yer alan bu araziler, bir bedel ödeyerek satın alınmıştır. Bu hususun dikkate alınması gerekir. Eğer bu arazileri, bedel ödeyerek satın alanlara tekrar rayiç rakam üzerinden satmaya kalkışırsanız bir haksızlık söz konusu olabilir. Emlak vergisi üzerinden, makul bir rakamla devredilecek. Kırsal alanda, çiftçilerimize çok cüzi bir rakamla, emlak vergisi değeri üzerinden devretmeyi düşünüyoruz. Tarım arazisi olarak kullanılan 2B arazisi ile büyük Şehirlerde üzerinde yapılaşma söz konusu olan bir araziye aynı kefeye koymak da mümkün değil. Farklılaştırıcı bir faktör gerekli. O nedenle çiftçilerin kullandığı araziler için emlak vergisi esas alınacak, diğerlerinin fiyatı ise değeri ve konumuna göre katlanacak."

6. 473 bin 419 hektardan 30 milyar dolar gelir; 2B olarak adlandırılan orman vasfını yitirmiş arazilerin satışından 23-30 milyar dolar arasında bir gelir bekleniyor. Maliye Bakanlığı'nın, arazilerin tespiti ile ilgili yaptığı çalışmalar tamamlanırken, 2B yasal düzenlenmesi de meclise sevk edilme aşamasına getirildi. Öte yandan Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, İnanlar İnşaat Başkanı Serdar İnan'ın proje için yaptığı 30 milyarlık teklife, projenin bir firmaya mal edilmemesi için sıcak yaklaşmamıştı. 2B'yi almak isteyenler, yasa çıktıktan sonra 3 ay içinde başvuruda bulunacak. Maliye Bakanlığı'nın yaptığı tespitlere göre, bugün Türkiye'de toplam 473 Bin 419 hektar 2B arazisi bulunuyor."

Maliye Bakanlığı'nın yetkili olduğu satışlarda, Taslağa göre, belediye mücavir alan sınırları içinde bulunan yerleşim yerleri, bahçe ve bina gibi kullanım alanlarıyla beraber, metrekare sınırlaması olmadan hak sahibine doğrudan satılabilecek. Devlet tarafından gerçek ve tüzel kişilere dağıtılan, hisseleri devredilen taşınmazların tapu kayıtları geçerli sayılacak. Belediye mücavir alan sınırları dışında kalan, 100 dönüme kadar

tarım arazileri de sulu-kuru ayırımı olmadan hak sahiplerine satılabilecek. Üzerinde yapılaşma olan araziler, Maliye'nin onayı ile TOKİ ve belediyelere kentsel dönüşüm projeleri kapsamında devredilebilecek. Çarpık kentleşmenin olduğu alanlarda devir, emlak vergisi metrekare birim değerleri üzerinden yapılacak. Bu tür devirlerde mevcut kentsel dönüşüm uygulamalarındaki gibi hak sahiplerine inşa edilecek konutlardan daire verilecek. Satışları Maliye Bakanlığı koordine edecek. 2B'leri almak isteyen hak sahipleri, yasa yürürlüğe girdikten sonra 3 ay içinde başvuracak. Başvurular, defterdarlıklara, mal müdürlüklerine yapılacak. İlk başvuru bedeli olarak, satış tutarından mahsup edilmek üzere 10 bin lira alınması planlanıyor. Bu bedel; il, ilçe ve arazinin konumuna göre farklılaşabilecek.

5 yıl kullanma Şartı, Hak sahibi kabul edilmek için kişinin söz konusu taşınmazı, kadastro çalışmasının tamamlandığı tarih itibariyle geriye dönük olarak 5 yıl kullanmış olması Şartı aranacak. Arazi üzerine alışveriş merkezi, apartman gibi çok katlı yapı bulunuyorsa, öncelikle taban değeri, ardından da daire başına düşen hisse tutarı saptanacak. Bir apartman dairesinin satışında hak sahiplerine hisseli satış yapılacak. Tapusu verilip, daha sonra 2B diye Şerh konulan araziler de hak sahiplerine devredilebilecek.

Orman arazilerinin başta yapılaşma olmak üzere çeşitli nedenlerle işgal edilmesine göz yuman iktidarlar, günümüzde bu işgalleri yasal gösterebilmek için, geleceğe miras olan bu alanları -bilimsel ve teknik dayanakları göz ardı ederek- "Orman VASFını Yitirmiş Alanlar" olarak ilan etmiştir. Bunu yaparken de her fırsatta ve ortamda, bundan sadece halkın yarar sağlayacağını tekrarlayarak ve eksik bilgilendirme yaparak sözde "halk yararına" yasa değişiklikleri yaptığını iddia etmiştir. Oysa bu

arazilerin kimlere ve ne Şekilde dağıtılacağı çok iyi bilinmektedir.

Geçmiş iyi irdeleyen ve unutmayan Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları bu senaryoyu daha önce de gördü. Orman, mera ve tarım arazilerimizin çıkar grupları tarafından gerçekleşmiş işgalleri ile hazine arazileri üzerinde yaşanan gecekondulaşma süreçleri arasında benzerlikler vardır. Geçmişte yasaları çiğneyerek kamu alanlarını işgal edenlerin hepsi, Şu anda o alanların sahibi yapılarak ödüllendirilmiş durumdadır. Bu nedenle tüm halkımızın bu konuyu bir kez daha ve çok iyi düşünmesi, ortak varlıklarımızda olan kayıplar yanında ekonomik anlamda bizi nelerin beklediğini ve kimlerin rant sağlayacağını iyi anlaması ve karar vermesi gerekiyor.

Tam da burada kamuoyuna bir kez daha hatırlatmak istediğimiz ve 2006 yılında basına yansıyan "hazine arazilerinin satışının durdurulması yönündeki Maliye Bakanlığı Genelgesi" nedeniyle kamuoyunda oluşan eksik bilgilenmenin ve yanlış anlamamanın giderilmesi yönünde TMMOB'ne bağlı meslek örgütleri olan Şehir Plancıları, Harita ve Kadastro Mühendisleri, Mimarlar ve Ziraat Mühendisleri Odalarının yürütülen kapsamlı bir çalışma sonucu elde edilen ve kamuoyunun bilgi ve değerlendirmelerine sunulan rapor ile bir kez daha 2b ler eğer satışa çıkarsa toplumsal olarak karşılaşacağımız yükleri değerlendirelim.

"Bakanlığın bu Genelgesi ile, kamuoyuna sadece bu boyutu ile yansıtılandan farklı bir durum olduğu tespit edilmiştir. Öncelikle Şunu belirtmek gerekir ki; Maliye Bakanlığı'nın hazineye ait taşınmazların satış işlemlerini durdurmasına ilişkin "yetki devri iptali" konulu 03.05.2006 gün ve 18303 sayılı genelgesi, 4070, 4071, 4072 ve 4706 sayılı kanunlarla satılan hazine taşınmazlarının satış işlemlerini durdurmamaktadır.

Raporda belirtildiği üzere, hazine arazilerinin satışı düzenleyen birçok düzenleme bulunmakta olup, durdurulan işlem, "İhale Kanunu ve Devlete Ait Taşınmaz Mal Satış, Trampa, Kiraya Verme, Mülkiyetin Gayri Ayni Hak Tesis, Ecrimisil ve Tahliye Yönetmeliği" uyarınca yapılan satış işlemleridir. Tahsis, kiralama ve irtifak hakkı işlemleri ise Genelgede söz edilmediğinden, yasa ve yönetmelik çerçevesinde devam etmektedir.

İlk bakışta Maliye Bakanlığı Milli Emlak Genel Müdürlüğü" nün Belediye ve Mücavir alan sınırları içerisi bulunan, 1/5000 ve 1/1000 ölçekli imar planı dışında kalan Hazineye ait taşınmazların satış ihalelerini durduran bu Genelgesi, planlamanın önemsendiğini düşündürmektedir. Ancak, Genelgenin içeriği ve Maliye Bakanı' nın açıklamaları incelendiğinde, tek amacın kamu topraklarına yalnızca ekonomik bir değer olarak bakıldığı, hazine arazilerinin bireysel mülkiyete satışına aracılık ederek daha yüksek fiyattan satış yapmanın hedeflendiği görülmektedir. Oysa, kent ve kamu topraklarına sadece ekonomik bir değermiş gibi bakıp, bu arazileri daha çok rant getirecek unsurlar olarak "pazarlamak", kentsel yaşamın gerektirdiği **"kullanım değeri"** nitelikli pek çok düzenlemenin hayat geçmesini engellemektedir.

Hazine' ye ait taşınmaz malların satılması gerektiği düşüncesi; söz konusu taşınmaz malların genellikle işgale uğraması ve bu işgallerin giderilememesine ve satış suretiyle gelir sağlanması şeklinde özetlenebilecek iki gerekçeye dayandırılmaktadır. Oysa, Hazine"ye ait taşınmaz mallara yönelik işgallerin önlenememesi, bunların satılarak elden çıkarılmasının en doğru ve rasyonel çözüm olarak kabulünü değil, işgalleri önleyecek etkili ve caydırıcı düzenlemelerin yapılarak titizlikle uygulanmalarının sağlanmasını gerektirmektedir. Bu önlem de kesinlikle, her araziyi planlamak ve bu yolla satışa sunarak elde edilecek geliri artırmak olmayacaktır.

Günümüzde Türkiye topraklarının %54.7'sinin hazineye ait olduğu sürekli gündemde tutulmaktadır. Oysa bu hazine arazilerinin %46,2'si devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan dağlarımızı, taşlıklarımızı, kumluklarımızı, bataklıklarımızı, ormanlarımızı ifade etmektedir. Türkiye' de hazinenin özel mülkiyetindeki araziler ise sadece %8.5 olup, çoğu kez yüksek eğimli, taşlık vb. yerleşime açılmayacak nitelikteki bu araziler, planlarda genellikle açık - yeşil alanlar ya da kentsel sosyal donatı alanı olarak değerlendirilmektedir. Bu alanların satış yoluyla bireysel mülkiyete konu edilmesi, hazine arazilerini satın alarak mülkiyet hakkı elde eden yatırımcıların normalde yerleşilemeyecek alanların kullanıma açılması yönündeki baskı ve taleplerini gündeme getirmektedir. Maliye Bakanlığının da tespit ettiği bu durum açıkça, yatırımcının imarsızken alıp, plan yapılmasını sağlayarak yüksek rantlar elde etmesiyle sonuçlanan bir **"arsa - arazi Spekülasyonu"**dur. Kentsel toprakların rant baskısı ve spekülasyonlar altında elden çıkması ve kentlerin yaşam kalitesini arttıracak sosyal donatıların hayata geçmemesini de beraberinde getiren bu vahim süreç, kentlerin çevresinde iltimas geçilmiş ve kamusal altyapı yatırımlarının da getirilmesi anlamında yerel yönetimlere emrivaki yaratmış korunaklı sitelerde gözleneceği gibi, yapılaşmamış ancak hazine arazileri üzerindeki **"yüzen rant"** üzerinden yaratılan toprak zenginlerinden de okunabilecektir. Ancak, daha vahim olanı, bu sorunu tespit eden Maliye Bakanlığının, kentsel toprakları ve kent yaşamının kalitesini tüketen bu sürece müdahale edip, kamu arazilerinin böylesi bir köşe dönme sürecine konu olmasını engellemek yerine, bu göreve bizzat kendisinin soyunmasıdır.

Kamuya düşen bu arazileri planlayıp ya da planlamadan satmak yerine öncelikle kamu elinde tutmak olmalıdır. Kamu arazilerinin planlanıp satılmasıyla, planlanmadan önce satılması arasındaki tek fark, plan sonrası oluşacak rantın kamu elinde

kalmasıdır. Bu değerin kamu elinde kalması elbet önemlidir ancak devletin sadece bu ekonomik değerle sınırlı olmayan görev ve sorumlulukları düşünülduğünde, yapılması gerekenin bu arazileri satmak yerine olabildiğince kamu elinde tutmak olduğu rahatça anlaşılacaktır.

Kentlerimizde çoğu kez, park, okul, sosyal tesis vb sosyal donatı alanlarının oluşmaması, ya da eksikliğinden Şikayet etmekteyiz. Oysa, bu sosyal donatıların oluşturulmasını ve kentsel yaşam kalitesinin yükseltilmesini sağlamak anlamında görevli olan kamu, bunu gerçekleştirebilmek adına elinde bulunan en önemli araçtan vazgeçmekte, bu arazileri plan sonrası bireysel mülkiyete konu ederek yeni konut ve iş alanlarının açılmasını sağlamaktadır. Böylesi bir süreç, İmar Kanunu' nun ve Şehircilik ilkelerinin tanımladığı ve kentsel yaşamın gerektirdiği tüm sosyal donatı alanlarının oluşturulamamasının kamu eliyle teşvik edildiği biçiminde yorumlanabilir. Kamunun bu arazileri yol, otopark, okul yeşil alan yapmak için sattığı yatırımcılardan daha sonra çok daha yüksek ücretlerle almak zorunda kalmaması için, bu satışlardan vazgeçmesi çok daha akılcı, ekonomik ve kent ve kent halkı lehine bir durumdur.

Diğer taraftan; Hazinesinin özel mülkiyetinde bulunan taşınmaz mallardan satılabilir nitelikte olanların miktarı, kamuoyunda sanıldığı kadar çok olmayıp, bunların önemli bir bölümü imar planı kapsamı dışında kalmaktadır. Hazine taşınmaz mallarının yüzölçümü açısından yarısından fazlasını, bir kamu hizmetinin görülmesi maksadıyla genel, katma ve özel bütçeli kuruluşlara tahsis edilmiş taşınmaz malların oluşturduğu bilinmektedir. Bu durumdaki taşınmaz malların tahsisleri kaldırılmadan satışa konu edilmeleri olanaklı değildir. Hazinesinin özel mülkiyetinde bulunan taşınmaz malların önemli bir bölümünü ise, tarım arazileri oluşturmaktadır.

Hazine mülkiyetindeki arazilerden tarımsal amaçlı satışlar dışında kullanılacakların, kentin yerleşik ve gelişme alanlarından kopuk bir konumda bulunması, bu arazilerde Bakanlık genelgesi uyarınca kent bütünü gerekliliklerine ve gereksinimlerine bakılmaksızın belediyeye kaynak yaratmak amaçlı **"rant paylaşımı amaçlı sahte planların"** yapılması sonucunu doğuracaktır. Bu planlama kuramı ve kurumuna büyük zarar verecek yaklaşımın kentlerimize de bir çok sakınca ve emrivaki ile geri döneceği açıktır. Dolayısıyla hazine arazilerinin rantının kamuda kalmasını hedefliyor görünen bu Genelge, arsa spekülasyonunun devlet eli ve aracılığıyla yapılıp bundan devletin de pay alması noktasına ulaşmakta, arazinin kamu elinde olmasına dayalı olumluluk, kente maliyetleri, kent makroformuna etkileri ve altyapı maliyetleri açısından olumsuzluğa dönüşebilmektedir. Özetle, satışa konu olan arazilerin mutlaka planlanması zorunluluğu kamuya kaynak kazandırılmıyken derken kamu yararı ile çelişen sonuçlar doğurmaktadır.

Hazine arazilerinin % 8.96'sını oluşturan 177 bin 627'sinin, 1/5000 ve 1/1000 ölçekli imar planlarının yapıldığı bilinmektedir. Diğer taraftan izlenen yanlış politikalar sonucunda gündeme gelen hatalı yasal düzenlemeler ile gerçekleştirilen ve gecekonduların işgal ettiği kamu arazilerinin satışı ile sonuçlanan af yasaları, büyük kentlerdeki hatırı sayılır miktarda hazine arazisinin kamuya hiçbir geri dönüş olmaksızın özel mülkiyete dönüşmesi sonucunu yaratmıştır. Özellikle 2981 sayılı yasa kapsamında yapılan ıslah imar planları sonucunda büyük miktarda hazine arazisinin gecekondulara sahiplerine arsa olarak devri gerçekleşmiştir.

Bu alanlarda kamuya herhangi bir dönüşün olmaması, kamunun dönüşen gecekondular bölgelelerinde okul, sağlık ocağı vb sosyal donatı

alanı yapabilmek için daha önce kendisine ait olan ancak işgal edildikten sonra affedilmiş arazileri satın alması biçiminde cereyan edebilmiştir. Bu süreç, kamu arazilerinin bireysel mülkiyete konu edilmesinden önce çok daha iyi düşünülmesi gerektiğini çarpıcı biçimde ortaya koymaktadır.

Zira planların hayata geçebilmesi ve yaşam standardı yüksek çevrelerin oluşabilmesi anlamında kamu elindeki araziler ne kadar büyük olanak sunmaktaysa, bu arazilerin bireysel mülkiyete konu olması yitirilen olanaklar yanında kamunun sırtına yüklenen yeni maliyetler anlamına da gelmektedir.

Sorun böyle algılandığında hazine arazilerinin bir anlık ekonomik kaygı ile **"sat-kurtul"** yaklaşımı ile elden çıkarılmasının aslında kamu yararına uygun olmadığı görülecektir. Devletin anayasa ile tanımlı sağlıklı yaşam çevreleri oluşturma görevi ve Şehircilik ilkeleri bağlamında bir değerlendirme, bu arazilerin planlı ya da plansız olarak satılmasıyla elde edilecek gelirden çok daha öncelikli ve üstün bir kamu yararının bulunduğunu göstermektedir. Buna göre, kamu elindeki arazilerin gerçek planlama çalışmalarına konu edilmesi, hazine arazileri üzerindeki işgallerin durdurulması yönünde etkin önlemler alınması, raporda açıklandığı üzere, yerel yönetimlerin hazine arazileri üzerindeki suiistimallerin önlenmesi, kamunun en temel görevi olduğu gibi, hazine arazilerinin verimli değerlendirilmesi anlamında da kaçınılmaz bir gerekliliktir.

Hazine arazilerinin satışı konusunda gündeme gelen gelişmeler ve satış işlemlerinin plana dayalı yapılması ve bu husustaki değerlendirmelerin Maliye Bakanlığı'na sürdürülmesi konusunun, planlamanın kademeli birlikteliği ilkesine dayalı bir bakış açısı ile de değerlendirilmesi gerekmektedir. Planlamaya konu olacak arazilerin alt ölçekte planlarını yönlendirecek üst ölçekte planlar olmadığı sürece, alt ölçek planların

hangi amaca konu olacağı konusunda belirsizlikler kaçınılmaz olacaktır. Dolayısıyla, planlayarak satışa sunma hedefi yanlış bir noktaya da varabilecektir. Farklı bir anlatımla, hazine arazileri, her koşulda, satılsa dahi kamuya fayda sağlamalıdır. Kamuya faydanın ise sadece bu arazilerin satış değeri ile ölçülmesi ise yukarıda açıklandığı üzere "**sığ**", "**sorunlu**" ve "**günübirlik**" bir yaklaşımın yansımasıdır.

Ülke topraklarını ve de Hazine arazilerini, "2B" örneğinde de görüleceği gibi, daha çok rant ve daha çok gelir getirecek unsurlar olarak pazarlamayı hedeflemek, hazine arazilerini "rant kapısı" olarak görmek, ileriye dönük olarak ortak kentsel ve kırsal gereksinimler için kamu yararına kullanmayı engelleyici bir eylemdir. Burada önemli olan planlı ya da plansız, kamu arazilerinin kamunun tasarrufunda ve kullanımında kalmasını sağlamaktır."

RAPORDA DA GÖRÜLDÜĞÜ GİBİ, YANLIŞ POLTİKALAR SONUCU OLUŞAN GECEKONDU SORUNU İŞGAL EDİLMİŞ HAZİNE ARAZİLERİ (-Kİ HALKIN ORTAK MALI OLAN ARAZİLERDİR...) İÇİN ÇIKARILAN **AF YASASI** İLE KAMU; ALT YAPI, SOSYAL YAPI KURMAK SORUMLULUĞUNU YERİNE GETİRMEK ZORUNDA KALMIŞ, -KENDİNE AİT TOPRAKLARI KAMULAŞTIRMAK VE SATIN ALMAK YOLU İLE İŞGALE ORTAK OLMAMIŞ VE ÜLKESİNİN

TOPRAKLARI ÜZERİNDE BİREYSEL ÇIKAR GÜTMEMİŞ- HALKIN VERGİLERİNİ HAKSIZCA VE SORUMSUZCA KULLANMIŞTIR.

BURADA SORULACAK TEK SORU VARDIR... PEKİ, YURTTAŞLIK GÖREVİNİ SONUNA KADAR DOĞRU ANLAMDA YERİNE GETİREN VATANDAŞIN SUÇU NEDİR? NAMUSLU OLMAK BU ÜLKEDE SUÇ MUDUR?

BU ÜLKEDE SUÇ OLMASI GEREKEN; ÇIKAR GRUPLARINA HİZMET EDEN VE ORTAK MALLARIMIZ ÜZERİNDE ÖNCE SORUN YARATIP, SONRA İŞGALE GÖZ YUMAN SİYASİLERİN ORMAN VARLIĞI ÜZERİNDEKİ İŞGALE AF NİTELİĞİNDEKİ YASALARI ÇIKARMASI OLMALIDIR.

Bilinmektedir ki; 1983 yılından beri 2b"nin çözümü amacıyla üç kez çıkarılan yasa ve uygulamalar Anayasa Mahkemesince iptal edilmiştir. En son bu arazilerin satılmasını öngören 4706 sayılı yasanın 3. maddesi Anayasa Mahkemesinin 2002/21 K.-2001/382 E. Sayılı "...yasa koyucunun, bu alanların kullanıcılarına veya başkalarına, hatta orman içi köyler halkına satılmasını veya bu amaçla devredilmesini sağlayacak bir düzenleme yapması olanaklı değildir." kararı ile Anayasanın 170. Maddesine aykırı bulunarak iptal edilmiş; iktidarın 2003 yılında yaptığı anayasa değişikliği ise dönemin Cumhurbaşkanı tarafından onaylanmamıştır. İktidar 2b arazilerinin yalnızca % 4,5"ini oluşturan yapılaşmış yerlerin fotoğrafını göstererek toplumu yanıltmaya çalışmaktadır. Gerçekte ise ormanları ve bu alanları; arsa, özelleştirme ve rant sağlama alanı olarak görmektedir. Bakanın; "önceliği İstanbul, İzmir, Muğla, Balıkesir, Mersin ve Antalya"daki 2b alanlarına veriyoruz" açıklaması, niyeti net bir biçimde ortaya koymaktadır. Amaçları 2B sorununa çözüm bulmak değil, bu alanların rantını sermayeye ve yandaş belediyelere aktarmaktır.

Seçim öncesinde gizlilik içinde yürütülen bir tasarıyla 2b alanlarının satılmasını gündeme getirmek; ormanlarımızda onarılması güç zararlara yol açacaktır. Bu girişim 2b"çileri yeni 2b" ler yaratmak için özendirici olacaktır.

İçeriğini bilmiyoruz ama yoksul orman köylüsünün ağzına bir parmak bal çalınıyormuş gibi gösterilecek bir oyun söz konusudur. Seçim dönemlerinde gündeme getirilen ormanlara yönelik yasal düzenlemeler; orman

yangınlarının artmasında etkili olmaktadır. Bu nedenle 2011 yılında orman yangınlarının artmasından endişe duyuyoruz.

TMMOB Peyzaj Mimarları Odası'nın, "ilmen ve fennen vasfını yitirmiş olmak" gibi bilimsel karşılığı olmayan bir terminoloji ile ekosistemin en değerli varlığı olan ormanların yapılaşmasına göz yumarak bu ülkenin geleceği ile oynayanlara tek sözü var; "bu ülkenin peyzaj mimarları var...bu ülkenin peyzaj mimarlığı disiplini, ekosistem parçalarında insan ve veya dış etkenlerden dolayı sözde ilmen ve fennen vasfını yitirmiş tüm doğal sistemin gerçek durumuna kavuşturulması için peyzaj ekolojisi bağlamında planlama, tasarım ve peyzaj onarım teknikleri uygular.

Ormanlarımız, en temel peyzaj alanlarımızdır, Anayasa'dan çeşitli yasalara kadar, "koruma" altına alınan doğal varlıklarımızdan birisidir. Ormanlarımız, aynı zamanda maalesef "çeşitli çıkarları çatıştığı" bir alandır. Çıkar çatışmaları, Anayasa değişikliklerinden yasa değişikliklerine kadar somut olarak karşımızda duran bir olgudur. Ormanlardan beklentisi olanlar kimlerdir? Sorusuna yanıt aradığımızda ilk akla gelen "**orman köylüsü**"dür. Oysa çıkarların gündeme geldiği ilişkiler ağı incelendiğinde, karşımıza doğayı ve insanı acımasızca sömüren, tek amacı "para" olan "kapitalist ilişkiler" çıkmaktadır.

Siyasal iktidarca 2003 yılı Mart ayından beri gündeme getirilen Anayasa'nın 170. maddesindeki değişiklik ile orman niteliğini kaybeden arazilerin orman sınırları dışına çıkarılması ayrıca, 6831 sayılı Yasadaki değişiklikler ile kızılçam ve kestaneliklerin orman ağacı sayılmaması yönündeki çalışmalar, yaşanan sürecin bir sorun olduğunu göstermeye yeterlidir. Bilgi yetersizliği nedeniyle kamuoyunda farklı görüşlerin oluşması ise, belki de daha önemli bir sorundur.

"2b" sorununun özü Şudur: Orman sınırları dışına çıkarılan yerlerin **"rayiç değer"**den satılarak yaklaşık 4.9 milyar m²lik alanı kapsayan "2b" arazilerinin başka hiçbir kaygı duyulmadan, yalnızca serbest piyasaya dayalı "küresel pazar ekonomisinde alınıp satılabilir bir meta olarak değerlendirilmesidir.

Oysa; Anayasaya göre, "2b" arazilerinin yalnızca orman köylüsünün yararlanmasına tahsis edileceği ve orman köylüsüne tanınan hakkın "mülkiyet hakkı olmadığı" bir zeminde "kimler, neyin peşindedir?" sorusunun yanıtı bilinmelidir. Beklenti nedeniyle orman yağmasının artarak sürdüğü de bilinmelidir. Doğal varlıkların korunmaktan öte başka bir rayiç değerinin olmadığı da bilinmelidir.

Peyzaj Mimarları Odası ve TMMOB' ne bağlı meslek odaları; kamuoyunu uyarma adına süreci doğru bilgilendirmeyi görev bilmektedir. Sorunlara doğru çözümler bulmayı da ana görevi saymaktadır. "2b" bir sorundur, o halde en uygun çözümlerle bu sorun ortadan kaldırılmalıdır. **Uygun çözümler, siyasal iktidarca, yalnızca "satma" ve "gelir sağlama"dır TMMOB için uygun çözümlerin temeli, "bilimsel ve sosyo - ekonomik gerçekler ışığında kamu yararı"dır.**

Siyasi iktidar, 2003 yılında ki açıklamalarında 25 milyar dolar bu gün 30 milyar dolar gelir sağlanacağı gerekçesiyle, Anayasanın 169. ve 170. maddelerini değiştirerek, orman niteliğini kaybettiği gerekçesiyle "ormancılık düzeni dışına çıkarılan" ve "2B Arazisi" olarak adlandırılan 473 bin hektar büyüklüğündeki orman arazisinin "satış"ını gündeme getirmiştir. Onların çözümünde; Anayasa' nın 169. maddesindeki, "Devlet ormanların mülkiyeti devrolunmaz. Devlet ormanları kanuna göre Devletçe yönetilir ve işletilir" hükmünün, **"Devlet ormanlarının mülkiyeti devrolunmaz. Devlet ormanları kanuna göre Devletçe yönetilir, işletilir ve işlettirilir"** Şeklinde değiştirilmesi ile

ormanların özelleştirilerek yerli ve yabancı sermayeye açılması istenmiştir. 170.maddedeki **"31.12.1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tamamen kaybetmiş yerlerin değerlendirilmesi"** hükmünün, "orman niteliğini yitirmiştir" gerekçesiyle orman sınırları dışına çıkarılan yerlerin herkese; **devredilmesi, tahsis edilebilmesi, terk edilebilmesi, kiraya verilebilmesi, üzerinde aynı hak tesis edilebilmesi ve satılabilmesi Şeklinde değiştirilmesi ile de, 473 bin ha olan "2b" arazilerin yalnızca -zaten parası olmayan-orman köylülerine değil, parası olanlara satılabilmesi amaçlanmıştır.** Bu değişiklikle, "2b" arazilerinin yalnızca satılması değil; terk, tahsis, kiraya verme gibi olanaklar yaratılarak baskı ve oy silahı olarak kullanabilmenin yolu da açılmak istenmiştir.

TOBB, ATO, Çevre ve Orman Bakanlığı ile Maliye Bakanlığı kaynak gösterilerek medyada yer alan haberlerde;"2B Arazilerini Satacağız" veya "2b Yasası"nda Vetoyu Aşacak Formül Bulundu" gibi başlıklar yer almış bazı köşe yazarları 20 milyar dolar gelir elde edilmeli mantığıyla 2b Yasası Çıkmalı" gibi yazılar yazmıştır.

Anayasa değişikliği yapmadan 2b arazilerinin satışına çözüm bulunduğunun ileri sürülmesi, Anayasa Mahkemesi kararlarının hiçe sayılması yanında siyasi iktidarın gerçek yüzünü ve amacını da ortaya koymaktadır. Anayasa Mahkemesinin satışların durdurulmasına neden olan kararına karşın yeni bir yasal düzenlemenin yapılması; yasanın Anayasa Mahkemesine götürülmesi ve iptal süreci içinde siyasal iktidarın belli çevrelere ve yandaşlarına satışların gerçekleştirilmesini sağlamasından sonra diğer yerlerdeki "çözeceğim" dediği sorunların ve orman içi köylere vaat ettikleri projelerin ortada kalmasını sonucunu doğuracaktır. Siyasal iktidarın konuyla ilgilenen ve toplum yararının gözetilmesini ısrarla belirten meslek odaları, dernekler, sendikalar,

kooperatifler, vakıfların uyarı ve önerilerine kulaklarını tıkaması "2b" arazilerini -diğer kamu varlıklarında yaptıkları gibi- "satmak" tan başka bir düşüncenin olmadığını bir kez daha göstermiştir. Bu süreçte, "bilim ve fen bakımından tam olarak kaybedildiği" gerekçesiyle orman dışına çıkarılan "2b" arazileri, yerli ve yabancı sermayenin istemi doğrultusunda paraya dönüştürülecek arsa olarak görülmekte, bu alanlara kaçak olarak yapılmış otel, motel gibi turistik tesisler, lüks villaların ve öteki yapıların meşrulaştırılması amaçlanmıştır.

Bunun yanında "zilyetliğini devraldım" denilerek edinilmiş olan rantı yüksek yerlerdeki satış işlemlerine öncelik verilerek, politik ilişki ve baskılar sonucu gerçekleştirilecek imar planlarıyla belli çevrelere çıkar sağlanması, söz konusu olacaktır. Bu süreç yerel yönetim seçimlerinde işgalcilerin kent yönetimlerinde de etkili olmalarına yol açabilecektir.

Demokrasi, insan hakları, özelleştirme, çevre gibi pek çok konuda açıklamalar yapıp, siyasal iktidara uyarılarda bulunan ve uyum yasalarının çıkarılmasını isteyen **Avrupa Birliği sözcülerinin "2B" konusunda sessiz kalması anlamlıdır.** Sormak gerekir: "Bilim ve fen bakımından orman niteliğini kaybetmek" veya "orman olarak muhafazasında **yarar görmemek**" biçimindeki yasal düzenlemeler hangi **Avrupa ülkesinde vardır? "2B" KAVRAMI İLE İLGİLİ TARİHSEL SÜREÇ ARAZİLERİNİN HUKUKSAL BOYUTU** Ormanla ilgili politikalara ilk kez yer veren 1961 Anayasası' nın 131. Maddesi' nin 2.fıkrası; "**Devlet Ormanları, kanuna göre Devletçe yönetilir ve işletilir. Devlet Ormanlarının mülkiyeti, yönetimi ve işletilmesi özel kişilere devrolunmaz. Bu ormanlar zamanlaşımıyla mülk edinilemez ve kamu yararı dışında irtifak hakkına konu olamaz.**" Şeklindedir. Anayasanın bu hükmüne karşı,

1. 14.07.1970 tarih be 1255 sayılı Yasa ile; "Anayasanın yürürlüğe girdiği tarihten önce bilim ve fen bakımından orman niteliği tam olarak kaybetmiş olan tarla, bağ, meyvelik, zeytinlik gibi çeşitli tarım alanlarında veya hayvancılıkta kullanılmasında yarar bulunan topraklarla; Şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerler dışında orman sınırlarında hiçbir daraltma yapılamaz" Şeklinde bir değişiklik yapılarak, yasal güvence altında ormanlardan; orman dışına çıkarılma işlemleri başlatılmıştır.

2. 20.06.1973 tarihinde çıkarılan 1744 sayılı Yasanın 2.maddesinde ;"15.06.1961 gününden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş yerlerden; a) Su ve toprak rejimine zarar vermeyen, orman bütünlüğünü bozmayan tarla, bağ, meyvelik, zeytinlik, fındıklık, fıstıklık (antepfıstığı) gibi çeşitli tarım alanlarında ve hayvancılıkta kullanılmasında yarar bulunan yerer ile otlak, kışlak ve yaylak haline gelmiş yerler, b)Şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerleşim sahaları orman sınırları dışına çıkarılır." hükmü yer almıştır.

1961 Anayasası orman konusunda son derece korumacı bir anlayışla hazırlanmasına karşın, 1970 yılında Anayasanın 131.maddesinde değişiklik yapan 1255 sayılı Yasa ve 1973 yılında çıkarılan 1744 sayılı Yasa ile; orman sınırlarının daraltılmasına olanak sağlayan kapı aralanmıştır. 1744 sayılı Yasa ile getirilmiş olan **"su ve toprak rejimine zarar vermeme"** ile **"orman bütünlüğünü bozmama"** gibi bilimsel ölçütlerde de, daha sonra yapılan yasal değişikliklerle ortadan kaldırılmıştır.

3. 1982 Anayasası' nın 169.maddesinin 4.fıkrasına göre:" orman olarak muhafazasında bilim ve fen bakımından hiçbir yarar görülmeyen aksine tarım alanlarına dönüştürülmesinde kesin yarar tespit edilen yerler ile,31.12.1981 tarihinden önce bilim ve fen

bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş olan tarla, bağ, meyvelik, zeytinlik gibi çeşitli tarım alanlarında veya hayvancılıkta kullanılmasında yarar olduğu tespit edilen araziler, Şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerler dışında orman sınırlarında daraltma yapılamaz."

4. Bu yerlerle ilgili olarak 1982 Anayasası'nın 170. maddesi;"31.12.1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tamamen kaybetmiş yerlerin değerlendirilmesi, bilim ve fen bakımından orman olarak muhafazasında yarar görülmeyen yerlerin tespiti ve orman içindeki köyler halkının kısmen veya tamamen bu yerlere yerleştirilmesi için Devlet eliyle anılan yerlerin ihya edilerek bu halkın yararlanmasına tahsisi kanunla düzenlenir." yaptırımını getirmiştir. 170.madde,"2B" arazilerinin "değerlendirilmesi" gibi hükme sahipken, siyasal iktidar," değerlendirme" gibi çok çeşitli seçenekleri içeren bir kavramı yalnızca "satma" olarak anlamakta ve diğer değerlendirme seçenekleri yalnızca satış seçeneğini gündeme getirmektedir.

5. 1983 yılından beri 2(b)"nin çözümü amacıyla üç kez çıkarılan yasalar ve uygulamalar Anayasa Mahkemesince iptal edilmiştir. En son 2002 yılında bu arazilerin satılmasını öngören **4706 sayılı yasanın 3. maddesi** Anayasa Mahkemesinin 2002/21 K.-2001/382 E. Sayılı "...yasa koyucunun, bu alanların kullanıcılarına veya başkalarına, hatta orman içi köyler halkına satılmasını veya bu amaçla devredilmesini sağlayacak bir düzenleme yapması olanaklı değildir." kararı ile Anayasanın 170. Maddesine aykırı bulunarak iptal edilmiş; iktidarın 2003 yılında yaptığı anayasa değişikliği ise dönemin Cumhurbaşkanı tarafından onaylanmamıştır.

Ülkemizde son yıllarda her alanda yaşanan değişim ve dönüşüm bilinmekte olup, maalesef Anayasa mahkemesinden bu güne kadar alınmış tüm kararlara

rağmen bir aykırılık 10 mayıs 2011 tarihinde yaşanmış ve Anayasa Mahkemesi, 2b arazilerinin imar ve toprak koruma kanunlarındaki sınırlamalara tabi olmaksızın, kadastro, ifraz ve tescilinin yapılmasını düzenleyen yasa maddesinin iptalini kararlaştırdı.

Yüksek Mahkeme' nin iptal ettiği, ek 4. maddenin 5. fıkrası ise "Bu madde kapsamındaki kadastro, ifraz ve tescil işlemleri, İmar Kanunu ile Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu ' ndaki kısıtlamalara tabi olmaksızın yapılır" düzenlemesini içeriyor. Buna göre, 2b arazilerinin tescilleri, toprak ve orman kanunlarındaki sınırlamalara tabi tutularak tescil edilecek.

Anımsanacağı gibi, iktidar tarafından 2008 yılında çıkarılan 5761 sayılı Turizmi Teşvik Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun "un 2. maddesiyle 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu' nun 8. maddesinin değiştirilmesine karşı, CHP bu düzenlemenin iptal edilmesi için Anayasa Mahkemesine başvurmuştu. Anayasa Mahkemesi ise 10 Mart 2011 günü yaptığı toplantıda bu istemi oyçokluğuyla ret etti. Böylece; "orman" sayılan yaklaşık 1 milyon dönüm arazi ile meralar ve yaylalar yerli ve yabancı turizm yatırımcılarına açılabilmesi; yaklaşık 300 bin dönüm ormanın yok edilebilmesi olanaklı kılındı.

Anayasa Mahkemesi 2007 yılında 1982 yılında çıkarılan Turizmi Teşvik Kanunu' nun söz konusu maddelerini Anayasaya aykırı bulmuş ve iptal etmişti. Siyasal iktidar da 2008 yılında anılan yasada yaptığı yeni düzenlemeyle başta "devlet ormanı" sayılan yerler olmak üzere meralar, yaylalar ve kıyılarda turizm yatırımları yapabilme olanaklarını daha da artırmıştı. Turizmi Teşvik Kanunu' nda 2008 yılında yapılan bu düzenlemeyle "hazine mülkiyetinde yeterli alanın bulunmadığı durumlarda"

1. 6831 sayılı Orman Kanunu' na göre "orman" sayılan yerlerden yayla, kırsal turizm, golf, kurvaziyer ve yat gibi deniz turizmi ile uluslararası yarışmaların yapılabileceği spor tesisleri için uygun bulunan alanların talep tarihinden başlayarak en geç bir ay içerisinde Çevre ve Orman Bakanlığınca, Kültür ve Turizm, Bakanlığı' na tahsis edilmesi,

2. Kültür ve Turizm Bakanlığı' na tahsis edilen taşınmazların yerli ve yabancı yatırımcılara tahsis edilebilmesi, kiralanması ve bunlar üzerinde irtifak hakkı kurulabilmesi ile ilgili esaslar, alınacak bedeller vb koşulların Kültür ve Turizm, Maliye ile Çevre ve Orman Bakanlıkları tarafından belirlenmesi,

3. "Orman" sayılan yerlerin, meraların, yaylaların, kıyıların yerli ve yabancı yatırımcılara tahsis işlemlerinin; a) 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu ile b) 6831 sayılı Orman Kanunu hükümlerine bağlı olmaksızın yapılabilmesi,

4. Her ilin "orman" sayılan yerlerinin bin de beşine kadarlık kısmında, başka bir söyleyişle ülke genelinde "orman" sayılan 1 milyon dönüm yerdeki 300 bin dönüm ormanın yok edilerek yapılaştırılabilmesini olanaklı kılınmıştır. Bu düzenlemeyle;

5. 1982 Anayasasınının 169. maddesinde yer verilen; "devlet ormanı" sayılan yerlerde irtifak hakkı verilebilmesi için "kamu yararının bulunması";

6. 6831 sayılı Orman Kanunu' ndaki ".Devlet ormanları üzerinde bulunması veya yapılmasında kamu yararı ve zaruret olması" koşulları kaldırılmıştır. Böylece, Anayasa Mahkemesi' nin söz konusu maddeleri 2007 yılında iptal ederken dayandığı; "ormanların turizm amaçlı yatırımlara tahsisinin ancak üstün kamu yararı bulunması ve zorunluluk halinde mümkün olabilmesi aksi halde orman arazilerinin turizm yatırımlarına hiç ayrılmamasının Anayasal bir

zorunluluk olduğu" gerekçesi geçersiz kılınmıştır. Ek olarak, söz konusu düzenlemeyle; "Hazine mülkiyetinde yeterli alanın bulunmadığı durumlarda." ve "iklimsel ve çevresel zorunluluk bulunan, .çevresel ve sosyal anlamda imkân sağlayan", uygun iklim yapısı ve tomografik özellikler dikkate alınarak uluslararası standartlara uygun tesisler gerçekleştirilmesine imkân sağlayan, " vb " gibi kimin tarafından ve nasıl belirleneceği muğlak bırakılarak yapılan açıklamalarda İdareye (Yürütme Organına, Hükümete.) Anayasanın 7. maddesiyle TBMM' ye verilmiş bir yetki devredilmiştir.

Kısacası; Anayasa Mahkemesi'nin 10 Mart 2011 günü aldığı karar;

1. Anayasanın 7. ve 169. maddelerine aykırıdır;

2. 24 Kasım 2007 tarihinde Resmi Gazete 'de yayımlanan 7 Mayıs 2002 tarih ve 2006/169 Esas, 2007/55 Karar sayılı kararıyla uyuşmamaktadır, Başta "devlet ormanı" sayılan yerler olmak üzere yaylalar ve meralar gibi yaşamsal önemde ekolojik işlevler gören kamusal alanların yerli ve yabancı turizm yatırımcıları tarafından yapılaştırılabilmesi olanakları artırılmıştır

2002 YILINDAN BU YANA İKTİDARDA OLAN VE KÖYLÜMÜZÜ DÜŞÜNDÜKLERİNİ SÖYLEYENLERE TMMOB PEYZAJ MİMARLARI ODASI OLARAK SORUYORUZ; **ORMAN KÖYLÜMÜZ BU GÜN MÜ AKLINIZA GELDİ?**

2b arazilerinin orman köylerinde yaşayan yurttaşlarca ormandan edinildiği bilinmektedir. Geçim kaynaklarının kıt olduğu bu köylerde; toprak sorunu ormandan çözülmek istenmiştir. Bu ülkenin halkı bu güne kadar orman köylüsü ile hiç ilgilenmeyenlerin bu gün orman köylüsünün ekonomik kalkınması için, refahı için hareket ettiklerine inanır mı? Peyzaj mimarları olarak

soruyoruz; orman köylülerinin kalkındırılmasına yönelik olarak, 1744 sayılı Yasa ile getirilen ve 6831 sayılı Orman Yasası' na eklenen Geçici 3. madde; **"her yıl genel bütçenin binde birinden az olmamak üzere genel bütçeden yapılacak yardım" yapılmasını öngörmüştür.** Bu güne kadar hangi siyasi iktidar bu madde hükmünün yerine getirmiştir. Yoksul ve yoksun orman köylüsüne yönelik yasaların öngördüğü yatırımları yeterince yerine getirmeyen iktidarlar; ormanları oy ve para kazanma aracı olarak görmüşlerdir. Esasında orman köylüsünün adı kullanılarak, yandaşlarına ve sermaye çevrelerine ormandan arsa sağlama amaçlı çıkar gruplarına hizmet etme amacıyla olan siyasilerin bu amaçları çok açıktır, tek sorun halkımızın bu açıklığı net olarak görmesi ve değerlendirmesi olacaktır.

TOKİYE DEVREDECEKLER(MİŞ)...

2b arazilerinin belirlenmesi ve satışla konu edilmesi, içinde bulunulan orman ve öteki ekosistemleri yok saymaktadır. Orman bütünü içinde bir varlık değeri olmasına karşın, 2b arazileri, sanki yalıtılmış, etkisiz ayrı bir arazi parçasıymış gibi gösterilmekte; bu arazilerin bitişiğinde bulunan milli park, tabiatı koruma alanı, orman, sulak alan vb. peyzaj karakteristiklerinden oluşan ekosistemlerin parçalanmasına neden olunabileceği göz ardı edilmektedir.

Yine, bu alanların çeşitli amaçlarla yapılaşmaya açılması ve yapılaşma sonrasında orman ekosisteminin bir parçasına katı, sıvı ve gaz atıkların yapacağı olumsuz etkiler örmezden gelmekte, böylesi bir bilimsel gerçeklik yok sayılmaktadır. Bu alanların yapılaşmaya açılması durumunda; gerekli alt yapı hizmetlerinin götürülmesi için yeniden orman tahribine yol açabilecektir. Oysa, bu alanların doğal bitki ve hayvan varlığı özellikleri ve katkıları bilinmemekte dolayısı ile yok sayılmaktadır. Bu yüzden 2b arazileri

yakınında bulunan ekosistemler için yaşamsal önem taşıması yanında; yok edilmelerinin sel, çığ, toprak kayması ve erozyon gibi yıkımlara yol açabileceği gerçeği göz ardı edilmektedir. Ülkemizde arazi kullanım planları yapılmamıştır. Bundan dolayı da; yerleşim alanları, tarım alanları, sanayi alanları, meralar ve orman alanları tam olarak belirlenmemiştir. Öte yandan "köyden kentte göç" sonucu ortaya çıkan arsa gereksinimi, belediyelerce karşılanmamıştır. Bu süreçte ortaya çıkmış olan bu boşluk, arazi mafyası tarafından doldurulmuştur. Öte yandan bu sürecin yaşanmasına olanak sağlayan, göz yumanlara hiçbir yaptırımdan söz edilmemektedir. Bu arazilerin satışı, devri ve kiraya verilmesi gibi önerilerin gündeme getirilmesi, hem örtülü bir "af" niteliği taşımakta hem de politik tercihleri yönlendirme amacı gütmektedir.

Ayrıca geçmişte Bursa ve Karabük-Yenice örneklerinde olduğu gibi hazine tarafından satılmış 2b alanları Orman Bakanlığı'na bastırılan kitapta (televizyonlarda da kaynak gösterilerek) satışı yapılmadığı için sorunlu alanlar olarak gösterilmektedir.

Antalya Kepez' de yıllar önce "Gecekondu Önleme Bölgesi" ilan edilen, imar planları yapılan ve hak sahiplerine bedeli karşılığı devredilen yerler, satılacak yerler olarak gösterilmektedir. O nedenle konuyu basit bir arazi satışıymış gibi gösterme çabalarına inanılmamalıdır.

TMMOB Peyzaj Mimarları Odası

9. Dönem Yönetim Kurulu

Kaynak : TMMOB,2006. "2B" SORUNU GERÇEKLER-ÖNERİLER. ISBN 111-222-342. Ankara